

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 2. Mt. XIX.

Sausio-Jan. 14, 1939

ESR vaist.
rec. and
biblioteka

ANTRAS SEKMADIENIS PO TRIJŲ KARALIŲ

Vestuvės Galilėjos Kanoje.

EVANGELIJA

Jon. 2, 1—11.

ANUO metu buvo Galilėjos Kanoje vestuvės. Tenai buvo Jėzaus motina. Buvo taip pat pakviestas į vestuves Jėzus su savo mokytiniais. Netekus vyno, Jėzaus motina jam tarė: Jie nebeturi vyno. Jėzus jai atsakė: Kas man darbo su tavim, moteriške? mano valanda dar neatėjo. Jo motina tarė tarnams: Darykite, ką tik jis jums pasakys. Buvo tenai pastatyta šeši akmeniniai indai paprastiams žydų apsiplovimams, kurių kiekvienam tilpo du ar trys kibirai. Jėzus jiems pasakė: Pripilkite indus vandens. Jie pri-

pylė juos sklidinus. Tuomet Jėzus jiems tarė: Dabar semkite ir neškite vestuvių užvaizdui. Jiė nunešė. Kaip tik vestuvių užvaizdas paragavo iš vandens padaryto vyno, nežinodamas, iš kur jis, nors tarnai, kurie sėmė vandenį, žinojo, pasišaukė jaunikių ir jam tarė: Kiekvienas žmogus pirma stato gero vyno, kuomet gi igeria, tuomet to, kurs menkesnis, tu gi palaikei gerąjį vyną iki dabar. Tą stebuklą pradžia Jėzus padarė Galilėjos Kanoje; taip jis apreiškė savo garbę, ir jo mokytiniai tikėjo jį.

LEKCIJA

Rom. 12, 6—16.

BROLIAI: Mes turime dovanų, kurios, žiūrint mums duotosios malonės, yra įvairios. Jei tai pranašystės dovana, tebūnie ji vartojama, prisilaikant tikėjimo taisyklių; jei kas turi tarnavimo dovaną, tas tesilaikaisi tarnavimo; kas mokina, tepasilieka prie mokslo; kas duoda išpėjimų, tebūnie prie išpėjimų; kas dalina, tedalinie neklasdingai; kas yra vyresnysis, tebūnie uolus; kas daro gailestingumo darbus, tedarai su džiaugsmu. Meilė tebūnie be veidmainystės. Nekeškite pikto, laikykitės to, kas gera. My-

lėkite kits kitą brolių meile. Pagerbimu kits kitą pralengkite. Uolumu nebūkite tinginiai; būkite karšti dvasia; tarnaukite Viešpačiui. Džiaugkitės viltyje, būkite kantrūs suspaudime, ištvermingi maldoje. Dalyvaukite šventųjų reikaluose, rūpinkitės svetingumu. Laiminkite tuos, kurie jus persekioja, laiminkite ir nekeikite. Džiaugkitės su linksmaisiais, verkite su verkiančiais. Turėkite kits kitam vienokių jausmų; neieškokite aukštų dalykų, bet nusileiskite prie to, kas žema.

Katalikai! - Neapsileiskime Krikšč. Savo Pareigų Pildyme!...

(Pabaiga)

Štai tėvas nesutinka, barasi ir vaidinasi su savo sūnumi; sūnus nekartą perdaug šių laikų nelaimingo "modernizmo" dvasios prisigėręs, šoka ant savo tėvo, nors ir gerų jo patarimų neklauso, — jam priešinasi. Čia jau kiekvieno ar tai savo ar svetimo, — jau ir yra krikščioniškoji pareiga, juodu sudrausti, patarti, — pamokyti, nors jie ir abu nepaklausytų. Jeigu šito nepadarome, — jau savo pareigose apsileidžiame, — jau spragą darome! Motina draudžia savą dukterį; kad neitų į nepadorius šokius, kad nesiromanuotų su protestantais; duktė nepaklauso ir daro savo. Čia ne tik motinos, bet ir kiekvieno tikinčiojo pareiga, ją perspėti, — pamokyti, nors pastaroji ir nepaklausytų, — iš to ir koks nemalonumas kiltų. Žinoma, nereikia saugok Dieve, kaip sakoma akis "draskyti", ar vartoti kokią nors jėgą. Čia jau greičiau įvyktų ne krikščioniškosios mūsų pareigos išpildymas, o tik jos sulaužymas! Girdime, kad kas nors kur susirokavo, — susibarė. Mūsų pareiga reikalauja stengtis juos sulaikyti. Girdime kur nors vienas antrą apikalbant, turime stengtis perspėti, — sudrausti. Išgirstame ką nors blevyzgojant, ypatingai kokius komunistus ar kitos rūšies bedievius, šmeižiant ir nieki-

nant V. Dievą, tikėjimą ir katalikų Bažnyčią, ypatingai kitiems žmonėms girdint. Čia jau jokiu būdu nebegalime pasitenkinti vien savo pasyvumu. Čia turime rimtu žodžiu išeiti į atvirą kovą, ir nuplauti nuo krašto tarsį jūra smėlį, visus bedievių šmeižtus nuo visa to, kas tik mums, katalikams, yra kilnu ir šventa. Parodykime nesvyruojančią savo drąsą ir reikalingą energiją. Atsiminkime, kad šiame dalyke, — ant mūsų pečių guli didžiausia mūsų krikščioniškosios pareigos dalis, ir mūsų apsileidimas tų pareigų išpildyme, padarytų didžiausią spragą! Matome žmones bedieviškas knygas ir laikraščius skaitant; greitai juos perspėkime ir pamokykime, — parodykime jiems, kaip labai jie klysta, bedieviška spauda savo sielą besinaudodami. Kartais ne tik bedieviai, bet ir tikintieji katalikai, ne tiek iš blogos valios, — kiek iš nežinojimo ir krikščioniškosios sąvokos stokos, bedievišką spaudą skaito ar ją palaiko. Čia ir vėl nė kiek nėra mažesnė mūsų katalikiška pareiga!

Priėję nuo grupių ir luomų prie individualio žmogaus, — prie paties savęs, — rimtai ta linkme pažvelgę mes pamatysime, kad mes, katalikai, nė vieną žingsnį niekur gyvenime nebegalime žengti, kur nesusidurtu-

me su krikščioniškėmis savo pareigomis, ir kur visiškai nebebūtų reikalo jas pildyti. Tas pareigas mes randame namuose, gatvėje, prie darbo, įvairiuose susirinkimuose, pramogose, baliuose, įvairiuose piknikuose, kitų namuosna atsilankę, su draugu susitikę, protestantų, o ypatingai bedievių tarpan patekę, įvairiuose su žmonėmis pasikalbėjimuose, eidami, guldami, keldami, valgydami, o ypatingai gerdami, kur krikščioniškoji mūsų pareiga greičiausia nutrūksta, — taip, kad sulyg šv. Pauliaus Apaštalo žodžių: — “Ar valgsite, ar gersite, — ar ką nors kitą darysite, — visa Dievo garbei darykite...”

Kai kurie žmonės gali pasakyti: — “Aš aiškiai nebegaliu susivokti, kur krikščioniškosios mano pareigos prasideda, ir kur jos pasibaigia; — kaip ir kame turiu jas išpildyti? Gal ir taip. Tačiau nenusimink brangus broli ar sesele! Prašyk tik reikalingos V. Dievo malonės, — ir aiškiai jas pamatysi ir pajusi. — Sielos ir tikėjimo akys, Tamstai aiškiausiai jas visas parodys. Nes krikščioniškosios mūsų pareigos ir jų pildymas, yra taip tampriai su mūsų tikėjimu surištas, kad jeigu tik kaip reikiant užlaikome savo tikėjimą, — jau galima sakyti tuo pačiu dalinai išpildome ir krikščioniškąsias savo pareigas! Be tikėjimo šviesos, — mes krikščioniškųjų savo pareigų nieku būdu nebeįstengsime matyti ir jausti, — tai juo labiau nebeįstengsime jų nė išpildyti!

Tačiau vargas mums, kad mes katalikai, — į krikščioniškąsias savo pareigas, ir stropų, uolų jų išpildymą, dažnai kaž kaip keistai, — miglotai, tarsi į naktį sapnuotą sapną žiūrime. Jos dažnai mums rodosi, kaž koks neaiškus, mažai suprantamas ir veik nebesiekiamas tikslas, — kaž koks neapkeliamas jungas, dėlėi kurio neverta per daug sielotis ar galvą sukėti. Mes suvisu nebekreipiame savo dėmę į tai, ant kiek tai nuo mūsų pareina, jei maži arba nepilnamečiai vaikai, gatvėje keikia, nepadoriais kalbas kalba, ar ką nors blogo daro, sakydami: tegul juos dievai, — ne ką jiems padarysi; dažnai pro pirštus žiūrime, kaip mūsų brangus lietuvių jaunimas, bedieviškos kultūros ir nešvankios šių dienų civilizacijos apsvaigintas, galvatrukčiais pražūtin traukia; teisinamės, kad nebeturime teisės nė galimybės jį pataisyti; nebeturime drąsos komunis-

tams, ar kitiems įvairiems bedieviams, kartais bent vieną rimtą žodelį pratarti, kuomet jie, dažnai mūsų pačių akivaizdoje, šlykščiausiai burnoja ir niekina Dievą, bažnyčią, mūsų tikėjimą, o neretai ir mus pačius, tikinčiuosius. Bedieviai turi pakankamai drąsos, energijos ir uolumo, Kristaus karalystei griauti; o mes, katalikai, nebeįdrįstame ir nebeįstengiami, kartais nė vienu žodeliu Dievo garbę apginti; bijomės patekti bedievių nemalonėn; bijomės ir drebame, kad mus jie neišjuoktų, — kad “davatkomis” nepavadintų, — kad mūsų draugingumo “ryšiai”, dėlėi to su jais nenutrūktų; svetiman butan įėję, bijomės (greičiausiai tik neįdrįstame!) Kristų pagarbinti, o siūlome kokius ten žydiškus “labus”, — bijomės savo “modernizmą” ižeisti. Sėsdami prie stalo valgyti, ypatingai su kitais žmonėmis, nors ir katalikais, ypatingai laike įvairių bankietų ar puotų, neįdrįstame šv. kryžiaus ženklą ant savęs pasidaryti, kad nepasirodytume “storživiais”, — kitų akis ant savęs neatkreiptume! Kartais žmogus reikalauja iš mūsų kokio nors pamokinimo, patarimo ar patarnavimo: Mes nors sugebame ir galime, žodžiu ar darbu savo artimui gerą padaryti, tačiau nekreipiame į tai dėmės, nes kaip yra sakoma, nenorime “baderiuotis”. Esame katalikai, — o skaitome įvairius bedievių dvasioje leidžiamus laikraščius ir knygas, sakydami, kad tai mums nieko neapkenks. Kas dar yra blogiau, kad nekartą dar ir kitiems žmonėms aiškiname įvairias tuose laikraščiuose rašomas bedievių melagystes ir įvairius šmeižtus, prieš Dievą, katalikų Bažnyčią ir kunigus; kartais dar gėrimės ir kitiems tvirtiname, kad bedieviška spauda apie daugelį dalykų “labai teisingai” parašo. Jeigu ne pačiu žodžiu, — tai bent tylėjimu ar bent galvos lingavimu, pritariame įvairiems mūsų tikėjimo priešams, mūsų akyse niekinant Dievą ir Jo įsteigtą Bažnyčią. Atminkime mieliausieji, kad šiame dalyke, — patys nesijausdami ir savo rankų nepajudindami, — nematomu būdu mūsų priešams padedame griauti Jėzaus Kristaus Bažnyčią, kurią Jis galima drąsiai sakyti, ne kur kitur, kaip vien ant Kalvarijos kalno, kybodamas ant kryžiaus, savo kančia, krauju ir mirtimi pastatė! Į dažnesnę bažnyčios lankymą, išpažintį ir šv. Sakramentus, mes irgi kartais

žiūrime kaip į sunkų, neapkeliamą jaučio jungą; dar kas blogiau, kad ir iš kitų dažniau bažnyčion, išpažinties ir prie šv. Sakramentų einančių pasijuokiamo, ir "davatkomis" juos pajuokdami vadiname. Šokame kaip sakoma į akis, jeigu kitas, daugiau už mus kuriame nors dalyke nusimanydamas, nori mus klystančius pamokyti. Mat čia nelaimingoji mūsų puikybė ir išdidumas, greitai užsigauna. Pasakė kas nors ant mūsų nors ir tikros, — karčiausios tiesos žodelį, — žodžiu ar darbu nors ir juokais mus užgavo ar kiek įžeidė, — jau ir stengiamės su "procentais jam atsilyginti! O ką sako krikščioniškoji mūsų pareiga šiame dalyke? — Ji liepia mums nusileisti; tačiau nes jos nebe Klausome... — mes ją sulaužome!...

Kaip matote, — aš čia tik mažiausią dalelę krikščioniškųjų mūsų pareigų jų išpildymo arba sulaužymo tepaminėjau. Juk kas jas visas čia beįstengs suminėti, išvardinti ir surašyti, kad jų yra mums, katalikams, tokia didžiausia daugybė! Kai kas gali pastebėti, kad ne tik katalikai, bet ir protestantai ir kiti visi žmonės, turi savo pareigas? Taip. — Tas yra tikra tiesa! Tačiau protestantai ir kiti visi žmonės, turi tik socialias savo pareigas; o mes katalikai, — apart socialių, — dar turime ir krikščioniškąsias savo pareigas!

Miliausieji broliai katalikai! Atleiskite man, jeigu aš čia perdaug tiesioginiai ir aiškiai, savo mintis išreiškiau. Aš nesakau nė ant vieno, kad mes sąmoningai krikščioniškąsias savo pareigas nepildome, bet dažnai jas laužome. — Mums trūksta susipratimo ir krikščioniškosios sąvokos; mums reikia daugiau tikėjime praktikuoti, lavintis, — šviestis, kad V. Dievas suteiktų mums savo malonę, kurios padedami, galėtume pažinti ir suprasti kame krikščioniškosios mūsų pareigos prasideda ir baigiasi, ir kame ir kaip mes jas privalome išpildyti.

J. Butkevičius

"Kristaus Karaliaus Laivas"

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis

2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
Vien laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Ko Žmonijai Šiais Laikais Labiausia Reikia?

Paprasčiausias žmogus gerai žino, ko šiais laikais žmonijai labiausia reikia. Kiekvienas žino, kad dabar žmonijai labiausia stokoja žmoniško sugyvenimo.

1938 metus baigiame su labai netikromis žiniomis apie tai, ką atneš sekantieji metai.

Šiuo tarpu atvirai kariaujama dviejose žemėse — Ispanijoje eina naminis karas, Azijoje kariauja japonai su kinais. Sekamais metais tie du karai gal baigsis, o gal ir ne.

Praėjusių 1938 metų bėgyje Europos taika keletą sykių, kaip ant plauko kabojo. Pirmu sykiu pavasarį kuomet Vokietijos diktatorius Hitleris grobė Austriją, antru sykiu, kai Lenkija pasiuntė Lietuvai ultimatumą, reikalaujama užmegsti diplomatinis ryšius. Trečiu sykiu Europos taikai grėšė pavojus, kai praėjusį rudenį Hitleris varėsi prie Čekoslovakijos suskaldymo.

Nors šie dideli kriziai apėjo be kraujo praliejimo, karų pavojus, vienok, nėra pašalintas. Europos taiką ir gerą sugyvenimą drumsčia tas pat Hitleris, o prie jo dar prisideda ir Mussolini. Berlynui diriguojant, vokietininkai nerimastį kelia mūsų Klaipėdoj, o Mussolini reikalauja iš Prancūzijos Tunišijos, kolonijos šiaurės Afrikoj. Trečias Europą jaudinantis veiksnys yra tai ukrainiečiai su nepriklausomybės reikalavimu.

Taigi painių, opių, neišrištų klausimų Europoj yra keletas. O jų galės kilti ir daugiau. 1938 metais buvome liūdininkais Austrijos žlugimo ir Čekoslovakijos suskaldymo. 1939 m. gal matysime Lenkijos suskaldymą ir prasidėsiant karą su Sovietų Rusija dėl Ukrainos.

Santykių aštrėjimas tarp valstybių yra tai viena Europos bėda. Antra bėda yra tai aštrėjimas santykių pačiose valstybėse ir pačiose tautose. Krikščionybės, o ypač katalikybės persekiojimams galo nesimato. Mažumų padėtis didesnėse valstybėse negerėja.

Taigi naujieji metai ne ką gero pasauliui žada. Ne ko gero ir Lietuva gali tikėtis šiais 1939 metais.

Saugokitės netikrų pranašų, kurie ateina pas jus avių rūbuose, viduje gi yra plėšrieji vilkai. (Mato 7, 15).

Kaip Sunaudoti Liuoslaikį

Retas kas yra taip užimtas, kad neturėtų liuoslaikio. Tik kai kurie iš mūs biznierių dirba nuo ankstybo ryto iki vėlybo vakaro ir veik visai neturi liuoslaikio. Didžiuma iš mūs turime liuoslaikio. O daugelis jo turi tiek, kad nuobodžiauja, nežinodamas, kaip naudingai laiką praleisti.

Dvasios ir kūno gydytojai vienbalsiai pasakys, kad betikslis laiko praleidimas nėra geras daiktas. Dvasios gydytojas paaiškins, kad tam, kurs pats nesuranda darbo, velnias jam suras. O žinome, kokį darbą tas sutvėrimas žmogui suras. Kūno gydytojas aiškina, kad nuobodžiavimas, betikslis laiko praleidimas kenkia sveikatai.

Wisconsino valstybės daktarų dr-ja išleido šitokį pareiškimą liuoslaikio užsiėmimo klausimu:

“Turėk užsiėmimą liuosu nuo darbo laiku ir atgaivink savo jėgas.

“Kiekvienas turėtų turėti tokį užsiėmimą. Šalia savo tiesioginio darbo ir tiesioginių pareigų kiekvienas turėtų turėti dar pašalinį mėgiamą užsiėmimą, kuriuo galėtų atsinaujinti ir atsigaivinti protiškaici ir kūniškai. Tas pašalinis užsiėmimas privalo žmogui teikti malonumo. Nėra skirtumo kas tas pašalinis užsiėmimas yra. Atsiziūrėti turi tik tie, kurie visą dieną dirba įtempę akis. Tokiame atsitikime jo užsiėmimas turi būti toks, kad nevarginus akių.

“Pašalinis jūsų užsiėmimas gali būt toks paprastas, kaip jūrų kaušelių rinkimas; arba toks painus, kaip budavojimas orlaivio ar bažnyčios modelių; arba toks originalus, kaip

bažnyčios statymas iš degtukų, arba drožinėjimas paukščių iš medžio. Tokiam užsiėmimui tereikalinga viena sąlyga: kad dirbančiam darbas teiktų džiaugsmą ir kad jis jį dirbtų su malonumu, užsidegimu ir pasitenkinimu.

“Liuoslaikio užsiėmimas reikalingas ir sunkiai dirbantiems darbininkams. Sekmingo gyvenimo paslaptis glūdi ne vien pinigų pasipelnyme, ne garbės įgijime. Ne tas turi būti žmogaus gyvenimo tikslu. Be to reikia žinoti, kad didesnį duonos kepalą savo gyvenime pelnija tas, kurs gaivina savo dvasią ir kūną sau patinkamais ir maloniais užsiėmimais”.

Daugelis tinkamus liuoslaikio užsiėmimus jau yra užtikę ir iš to turi sau pasitenkinimo. Kas tokio užsiėmimo dar neturi, tai galėtų susirasti.

Renkantis liuoslaikio užsiėmimą, reikia atsiziūrėti į savo palinkimus ir gabumus. Kas gali pusėtinai gerai rašyti, tas didelio pasitenkinimo gali turėti bendradarbiaudamas katalikiškiems laikraščiams. Kas yra giliai tikintis, o mėgsta su žmonėmis bendrauti, tas daug pasitenkinimo ras, kai prie kiekvienos geros progos savo pažįstamiems ir draugams primins apie katalikišką spaudą.

Liuoslaikio užsiėmimas yra taipgi rinkti visokių valstybių krasos ženklelius, pinigus, įvairias senienas.

Mūsų veikėjai ir veikėjos, darbuotojai ir darbuotojos savo liuoslaikį sunaudodami paprapijų, vienuolynų, įvairių organizacijų darbams turi iš to nemažai pasitenkinimo.

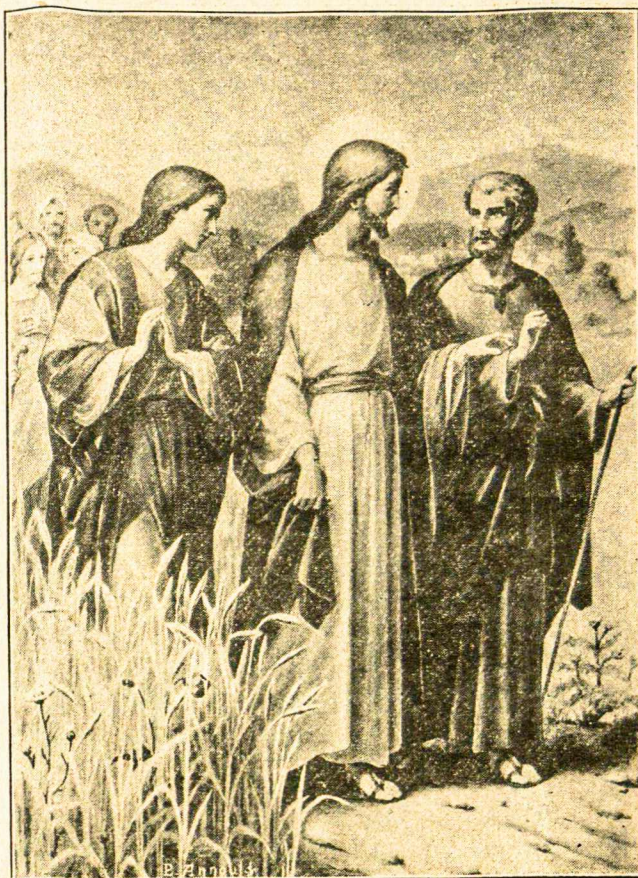
Visi, kurie tik turi kokius nors liuoslaikio užsiėmimus, savo gyvenime turi daugiau džiaugsmų, laimės ir pasitenkinimo, negu tie, kurie jo neturi.

TT. Marijonų koplyčioje, Hinsdale, Illinois, Sekmadienyje, Sausio-Jan. 22, 1939, Šventinasi į Kunigus šeši Tėvų Marijonų Dijakonai. Šventinimo apeigas atliks J. E. vysk. W. O'Brien, D. D. 9 valandą ryte.

Aš esu Gerasis Ganytojas

Tėvai Marijonai į Pietų Ameriką

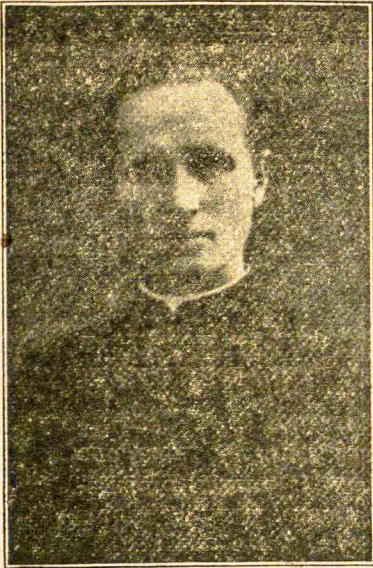
“Pjūtis, tiesa, didelė, bet darbininkų maža. Melskite tat pjūties Viešpatį siųsti darbininkų į savo pjūtį.” (Mat. 9,37-38)

TT. Marijonai plečia savo darbuotę ir leidžiasi į naujus veikimo laukus. Misijonieriaavimo šakoje TT. Marijonai daug pasidarbavo ir darbuojasi Jungtinėse Valstybėse.

Misijonieriškos dvasios lietuvių tarpe netrūksta. Yra lietuvių misijonierių besidarbuojančių pagoniškosiose šalyse. Keista būtų, jei lietuvių misijonieriai vyktų tik į pagoniškas šalis, o savo tautiečius, patekusius į pasaulio pakraščius, užmirštų. Tą neužmiršę, du kunigai, iš TT. Marijonų Kongre-

gacijos, vyksta į Pietų Ameriką, ta spraga lietuvių misijonierių darbuotėje, bus užpildyta.

Du Tėvai Marijonai — gerb. kun. Antanas J. Andriušis ir gerb. kun. Kazimieras P. Vengras, pirmutinis “Draugo” administratorius, o pastarasis “Laivo” administratorius, paties provincijolo lydimi, didžiai gerb. kun. Jono J. Jakaičio, vasario 11 d., 1939 m., pirmutiniai misijonieriai į Pietų Ameriką.

Gerb. kun. A. J. Andriušis,
misijonierius

Kun. Antanas Andriušis yra kilęs iš Krokalauskės parap., Marijampolės apskr. Pradinį mokslą išėjo tėviškėje. Jaunas atvyko į Ameriką ir čia neilgai trukus, įstojo į Tėvų Marijonų Kongregaciją. Kai kurį laiką darbavosi prie "Draugo", o paskui ėjo mokslus. Čia baigęs viduriniuosius mokslus, išvyko į Lietuvą tęsti aukštesniuosius mokslus. Filosofijos kursą išėjo Vytauto Didžiojo Universitete, o Teologijos mokslo baigė Kunigų Seminarijoje Kaune. Į kunigus išventintas birželio 14, 1930 m. Grįžęs Amerikon, klebonavo Rockforde, Ill. ir Kenoshoj, Wis. Iš ten prieš apie porą metų laiko buvo pakviestas užimti "Draugo" administratoriaus vietą, kurias pareigas pavyzdinčiai ėjo. Be to, buvo Čikagos Marijonų vienuolyno namo viršininku.

Kun. Kazimieras Vengras, gimė ir augo So. Boston, Mass., kur randasi gausinga ir graži lietuvių kolonija, Šv. Petro lietuvių parapija ir kur išeina laikraštis "Darbininkas". Gimė balandžio 2, 1910 m. Pradžios mokslus ėjo savo gimtinėje, o aukštesniuosius — Tėvų Marijonų Kolegijoje. Vėliau savo mokslų papildyti išvyko Lietuvon, iš kur sugrįžo 1936 m., gavęs Teisių Licen-

Gerb. kun. Kaz. Vengras,
misijonierius

cijato laipsnį. Kun. K. Vengras darbavosi "Draugo" ir "Laivo" administracijoj. Taipgi daugely kolonijų sėkmingai yra vedęs misijas.

Misijonieriai tolimiems kraštams yra tinkamai parinkti. Tėvas Antanas J. Andriušis savo amžiumi ir patyrimu tinka savo misijai. O Tėvas Kazimieras P. Vengras yra jaunas, kupinas energijos ir noro su pasiaukojimu dirbti, lygiai tinka savo naujoms pareigoms.

Žmonija niekada nestovėjo ant vietos. O šiais laikais žmonijos gyvenimas smarkiau verda, negu bet kada praeityje. Kas dabar stovi ant vietos arba palengva teeina, tas gyvenime tampa sumindžiotas. TT. Marijonų kongregacija nestovi ant vietos, o su Dievo palaima ir žmonių parama vis varosi pirmyn ir daro naujus užkariavimus Dievo Karalystei. TT. Marijonų dėka ir gerų žmonių parama nuo dabar Pietų Amerikos lietuviai turės pastovius sielų ganymui karštai atsidavusius dvasios vadus.

Lai Dievas laimina ir padeda pirmutiems misijonieriams, vykstantiems į Pietų Ameriką vaisingai ir nenuilstamai dirbti sielų ganymo darbe.

Parašė Kun. Al. Bublys, M. I. C.

Kelias Tikrojon Laimėn

c) Sąžinės vertė

SAŽINĖS laisvė tai naujųjų laikų šūkis; tik dėja! josios sąvoka suprantama dažniausiai iškraipyta, netikraja prasme! R. K. Bažnyčios šūkis yra tai sąžiniškumas! "Nes jei ozių ir jaučių kraujas ir karvės pelenai, šlakstant, pašventina suteptuosius, apvalydamas kūną, kaip gi daug labiau kraujas Kristaus, kurs per Šventąją Dvasią aukojo pats save nesuteptą Dievui, apvalys mūsų sąžinę nuo mirusiųjų darbų, kad mes tarnautmėm gyvajam Dievui" (Žyd. 9, 13-14).

Sąžinę galima pavadinti Sakramento Nameliu, kurį Dievas yra pastatęs sau mūsų krūtinėje. Iš šito tai namelio Dievas nuolat primena mums, jog mes turime atiduoti kiekvienam, kas pridera: "Atiduokite, kas ciesoriaus, ciesoriui, kas Dievo, Dievui!" Kas eina prieš savo sąžinės balsą, tas eina prieš Dievo valią ir nukrypsta nuo laimės kelio. Šitokią veiklą mes vadiname nesąžiniškumu, kurs yra tikrai būdingas naujiesiems (dabarties) laikams. Nesąžiniškas išnaudojimas silpnųjų yra tai viena didžiausiųjų dabartinio skurdo ir nustumimo priežasčių! Kas dabarties didžiūnams ir galiūnams prakalba, pabeldžia į sąžinę, tas yra tikras geradaris darbininkų ir visos žmonijos. Šitokiu geradariu ir pasirodo Bažnyčia, kuri per savo vyresniųjų Galvų atsisaukimus į pasaulio galiūnus, šaukte šaukia, jog skriaudimas darbininko tai šaukianti dangaus keršto nuodėmė!

2. Bažnyčios uždavinys iš atžvilgio į valstybinį visuomenės gyvenimą.

Dabartiniųjų laikų valstybė yra tai įstabiliausias pastatas, ar mašina, kuri sukinėja tūkstančių tūkstantis ratų ir ratelių — tai milžiniškas kūnas, kuriame tūkstančių tūkstantys rankų darbuojasi po vyresnės galvos priežiūra. Šeimininkavimas (ūkis) ir vaisba rankpelnija ir pramonė, mokslas ir menas, karo pabūklai ir rami triūsa, kam vadovauja tūkstančiai valdininkų, vienodos maždaug tautiškos spalvos — visa tai sudaro nepa-

prastai išpūdingą vaizdą.

Tačiau, kas įsigilina rimtai į laikų žymes, tas ne be baimės gali pastebėti valstybinėje mašinoje tokias žalingas dėmes, kučios ir kokios anksčiau, ar vėliau turi sustabdyti šios mašinos judesį.

Meilė tėvynei, kuri dabarties laikais yra jau virtusi "nacizmu", neturi mus apžabaldinti iš atžvilgio į ligos simptomus (žymes) ant valstybinio kūno, kurie gali veikiai virsti duobkasiais valstybinės tvarkos ir kurie savo duobkasių darbą atlieka, nelyginant taip, kaip kad kandys ant drabužių, ar rūdys ant geležies!

Šitokios žymės yra sekančios:

a) **Nesveikas troškimas /visa, kas sena, niekinti ir griauti.**

Valstybinių ligų simptomams reikia visų pirma priskirti nesveiką troškimą niekinti, priešintis, griauti. Šiuo atveju labai tinka šv. Petro pranašystės žodžiai: "...kad atsimintumėte aukščiau pasakytus iš šventųjų pranašų žodžius ir jūsų Apaštalų paduotuosius Viešpaties ir Išganytojo įsakymus. Tai visų pirma žinokite, kad paskutinėse dieno-se ateis išjuokėjų su apgavimu, kurie elgiasi, klausydami savo pageidimų, ir sako: Kur yra pažadas, ar Jo atėjimas?" (II Pet. 2-4). Lygiai taip, kaip kad jau dabar pas mus būva: dabartinių laikų ypač jaunimas pradeda tvirtinti, jog jie supranta visa daug geriau, kaip kad jųjų tėvai, ar senesnieji, ir reikalauja ir valstybiniu atžvilgiu sau paskutinio žodžio! Jie viską niekina, trokšdami išrauti iš pamatų, griauti ir išmesti tuos pagrindinius akmenis, kuriuos mūsų tėvai senaisiais laikais buvo pastatę!

Dabarties mokslas, kurs kai kuriose šakose yra nuveikęs tiek įstabaus, turi nemaža tokių atstovų, kurie užsiima tik niekini-mu viso tai, kas būta, kuo tikėta pirmiau. Troškimas priešintis visam kam yra tai dvidešimtojo šimtmečio liga, kurią įskiepi-na ypač nesąžiningoji, nukrypusi nuo doros ir tiesos spauda!

Bažnyčios dvasia tai tikėjimo dvasia, t. y.

tvirtas nusistatymas, teigiantis visa tai, kas paliečia Dievo apreikštąsias tiesas.

Tiesa, turi užėti abejonių gyvenime — tai neišvengiama — tačiau, reikia bent kartą suprasti, jog Evangelija tai ne pasaka ir ne melas; tikėjimas tai ne neišmonė; Kristus tai ne paikystė; kunigai tai ne apgaulišai; malda tai ne tuščias praleidimas laiko; priesaika teisme, ar kariuomenėje tai ne tuščia apeiga!

Kur gyvena tikrasis tikėjimas, ten ir žmonėse gyvuoja ištikimybė ir pasitikėjimas; o ištikimybė ir pasitikėjimas valstybiniame gyvenime kaip tik ir yra reikalingiausias dalykas, kadangi tik niekinimu ir murmėjimu negalima jokio teigiamojo darbo atlikti tinkamai!

b) Priešinimasis tikėjimui.

Antras valstybiniojo gyvenimo duobkasys yra tai priešingumas tikėjimo tiesoms.

Kur valstybėje tikėjimas nustoja savo reikšmės, ten kirvis jau užmotas ant valstybės šaknies! Tik ten, kur tikima Dievu, kaip aukščiausiu Kūrėju ir Teisėju, žiūrima į valstybės valdžią, kaip kad iš Dievo valios einančią, kuriai privaloma paklusnybė! Teisingumas, tas kiekvienos valstybės pagrindas, randasi tikrai ten, kur vyrauja tikėjimas, pamatuotas sąžiniškumu, o be šio tai tikėjimo nėra! Tikėjimo augimas reiškia ir valstybės klestėjimą; o kova prieš tikėjimą yra tai kasimas duobės po valstybės pamatais!

c) Pasipriešinimas vyresnybei.

Kur nėra tikros drausmės (paklusnybės), ten valstybėje negali būti tvarkos. Tačiau ši drausmė turi būti atsirėmusi ne prievartos, ar ginklo, bet sąžiniškumo jausmo, kurs gali rasti tikrai iš tikėjimo, ir tai autoritetingo tikėjimo, kuriuomi gali pasikliauti visa žmonija. Tikėjimas pagal savo nuožiūrą, tikibiniai darbai pagal savo nusiteikimą, tai nėra tikras tikėjimas, tikrai tikibiniai darbai. Tikėjimas pagimdo drausmingus piliečius tikrai toks, kurs yra vedamas pasitikimos ir pilnos autoriteto vyresnybės, negalinčios klysti tiesos atžvilgiu. Tokį autoritetą turi kaip tik vien R. K. Bažnyčia ir, būtent: savo vyresniosios Galvos asmenyje, Ro-

mos popiežiuje. Autoritetas šis yra aukščiausias, kadangi jam yra duota aukščiausioji valdžia ir neklaidingumas tikėjimo dalykuose ne kieno kito, kaip tik paties Jėzaus Kristaus!

✱Kur vyrauja pagarba bažnytinei valdžiai, ten žydi ir pagarba ir ištikimybė valstybės vyresnybei, ten drausmė ir paklusnumas. “Taigi, pasiduokite kiekvienai žmonių tvarkai dėl Dievo: ar tai karaliui, kaipo valdovui, ar tai vadams, kaip jų siųstiems atkeršyti piktadariams ir pagirti gerųjų” (1 Pet. 2, 13-14).

Antra vertus, kur nuo sosto numetama Dievo autoritetas, ten gauna smarkiausių smūgių valstybinė vyresnybė ir valstybės įstatymai! Kur savo Viešpatį parduoda už 30 sidabrinių, ten valstybę parduos ir už mažesnę vertybę! Tikibinis palaidumas krikštija savo piliečius ne Kristaus vardu, bet perversmų ir smurto vardu! Tik vieniui viena valstybė yra apdrausta nuo pražūties, būtent: R. K. Bažnyčia, o visos kitos žemiškos valstybės nėra apsaugotos nuo suirutės ir žlugimo!

Net ir nekatalikai mokslinčiai ir žinovai žmogaus širdies, suprasdami šitą gerai, pradeda raginti žmoniją susirūpinti auklėjimu savo vaikų tikiybėje dvasioje. Jei šiais laikais griūva valstybės, o su šiuo griuvimu kartu plūsta ir kraujo upės, jei šiandieną partijų partijos viena kitai smeigia durtuvą krūtinėn, tai tik dėl to, kad jaunimas auklėjama be tikėjimo, o kas seka ir be drausmės. Iš kurgi galima tai įsigyti, jei to nemokinama?!

3) R. K. Bažnyčios uždavinys iš atžvilgio į doros gyvenimą.

R. K. Bažnyčia, būdama įsteigta pačios Tobulybės — Dievo, brangina tikrai tokius dalykus, kurie turi amžinosios vertės, ko dėliai jos jaunatvės jėgos ir grožis dar ir nūdien kasdien atšinaujina. Josios dorovingo gyvenimo sąvoka (supratimas) ir dorovės įstatymai, josios tiesos ir įstatymai, josios malonių priemonės niekad negali nei pasikeisti, nei nustoti savo vertės, kadangi ji, lygiai kaip kad ir Jos Įsteigėjas, amžinoji Tobulybė yra “vakar, šiandien ir per amžius” (Zyd. 13, 8).

PASAULIO ĮVYKIAI

Amerikos Prokuroras — Katalikas

Jungtinių Valstybių prokuroras Homer S. Cummings rezignavo. Prez. Rooseveltas jį vieton paskyrė Frank Murphy, kataliką.

Frank Murphy yra plačiai pagarsėjęs. Pastaruoju laiku jisai buvo Michigano valstybės gubernatorius. Bet praėjusio rudens rinkimuose nebuvo išnaujo išrinktas. Rinkimus pralaimėjo dėl didelio kapitalistų užsipuolimo. O kapitalistai jį puolė dėlto, kad jis švelniai elgėsi su Detroite įvykusiu "sit down" streiku.

Frank Murphy yra advokatas, Detroite buvo teisėju nuo 1923 iki 1930. Po to iki 1933 buvo to miesto majoru. Iš tos pozicijos buvo pasiūstas į Filipinų salas užimti generolo - gubernatoriaus vietą. 1936 m. buvo išrinktas Michigano gubernatorium.

Frank Murphy stoja darbininkų pusėje ir pasižymi labdaringais darbais.

Gavo Kleboną, Kurs Gyveno Sov. Rusijoje

Šilalė. — Žmonės čia džiaugiasi naujuoju klebonu kun. Šarkausku. Jisai nepaprastas tuo, kad jam teko ilgokai gyventi Sovietų Rusijoje ir teko patirti žemiškojo rojaus gėrybes. Teko daug kentėti ir daug sunkumų pakelti. Klebonas dažnai laiko paskaitas apie visokius žmonėms įdomius dalykus ir vis atvaizduoja Sovietų Rusijos gyvenimą. Nurodo, kaip ten nesiseka sutvarkyti reikalus taip, kad nors maisto būtų užtektingai pagaminama. Todėl visi žmonės tik ir laukia, kada įvyks sekančios klebono paskaitos.

Bedieviai Bijo Popiežiaus

Sovietų Rusijos "bezbožnikų" organizacija skelbia, kad per pastaruosius devynis mėnesius naujų narių laimėjo 6,000.

Ta Rusijos bedievių organizacija atsišaukė į savo bendraminčius Anglijoje, Prancūzijoje ir Belgijoje ir išpėjo, kad didžiausias jų priešas esąs Vatikanas.

Spaudžia Žydus

Vengrijoje prasidėjo žydų spaudimas. Vyriausybė išleido dekretą, draudžiantį žydams laikraštinkauti, būti aktorium scenoje ir filmose, užimti politiškas tarnybas. Taipgi

aprubėžiuojama jų veikla ir bizniuose. Dekrete numatoma žydų du milijonai, nors ištikrųjų Vengrijoje žydų tėra pusė milijono. Aišku, kad į žydų skaičių įskaitomi ir maišyti vedybomis arba krauju.

Tas pat darosi Čekoslovakijoje. Aišku, kad čia veikia Vokietijos nacių įtaka.

Amerikos Pagalba Ispanijai

Amerikos vyriausybė paaukavo 500,000 bušelių kviečių badaujantiems žmonėms Ispanijoje. Pagalba bus teikiama abejose Ispanijos dalyse, tai yra ir toje, kurią valdo raudonieji ir toje, kurią valdo baltieji. Bet Ispanijai bus gabenami ne grūdai, o miltai. Lėšos malimui ir gabenimui bus renkamos privatiškai. Prez. Rooseveltas paskyrė George McDonald, popiežiaus Markizą, sukelti tą reikalingą sumą.

Ispanijoje pašalpa dalins Amerikos Raudonasis Kryžius.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Iškilminga Diena Jau čia Pat

Tėvų Marijonų Seminarijoje Hinsdale, Ill. pusmetiniai egzaminai jau pasibaigė. Visi auklėtiniai gražiai pasižymėjo, nes buvo rūpestingai prisirengę.

Sausio 16 d. auklėtiniais prasidės šešių dienų rekolekcijos, po kurių sausio 22 d. seks šventinimai. Rekolekcijoms vadovaus gerb. kun. Juozapas Mačiulionis, MIC.

Kunigų Marijonų Darbuotė

Kun. Kazimieras Vengras, MIC., prieš Naujus Metus buvo išvykęs į Kenosha, Wis., kur seselėms Pranciškietėms davė dviejų dienų rekolekcijas.

Kun. Adomas Morkūnas, MIC. kalėdinių švenčių metu buvo išvykęs su dvasine pagalba į Montrealį, Kanadoje, kur lietuviams klebonauja kun. Bobinas. Vietos lietuvių katalikai labai nudžiugo išvydę misijonierių savo bažnytelėje ir dar labiau nudžiugo išgirdę jo iškalbingą pamokslą apie gimusį Išganytoją.

Kun. Jonas Vosylius, MIC. buvo išvykęs su dvasine pagalba per Kalėdas į Sheboygan, Wis., kur klebonauja gerb. kun. Šlikas. Kadangi ši kolonija randasi atokiai nuo di-

desnių centrų, tai svečiai kunigai čia retėnybė. Todėl vietos lietuviams buvo didelio džiaugsmo, kai nors švenčių metu atsilanko svečias kunigas.

Išvyks Su Misijomis

Gavėnios pradžioj su misijomis į rytines valstybes išvyks kun. Adomas Morkūnas ir kun. Vincentas Andriuška. Tėvų Marijonų vyresnybės yra skirti vesti misijas Massachusetts, Pennsylvania ir New Yorko valstybėse.

40 Val. Atlaidai Vienuolyne

Prieš Naujus Metus Šv. Kazimiero vienuolyne įvyko 40 val. atlaidai. Pamokslus vakarais sakė Tėvų Marijonų Seminarijos rektorius d. g. kun. dr. Juozapas Vaitkevičius.

Moterų Sąjungos Jubiliejus

Šiemet sueina 25 metai nuo įsikūrimo A. L. R. K. Moterų Sąjungos. Savo jubiliejų Moterų Sąjunga minės šių metų seime, kurs įvyks rugp. mėn. Worcester, Mass. Paskirtoji istorinė sąjungos komisija rengia organizacijos istoriją ir rūpinasi, kad iki seimo ji būtų gatava.

Turi Gerą Chorą

Shenandoah, Pa. — Šv. Jurgio parap. vargonininku yra Vincas Medonis. Tai gabus muzikas ir geras chorvedys. Jo gerai išlavintas choras gražiai pasirodė per Kalėdas ir per Naujuosius Metus.

Vietinė Moterų Sąjungos 59 kp. sausio 8 d. turėjo sėkmingą bankietą.

Nauja Kazimieriečių Vedama Ligoninė

Chicago, Ill. — Visiems lietuviams malonu yra išgirsti, kad Amerikos lietuvių vienuolynai plečia savo darbuotę.

Dabar štai Šv. Kazimiero seselių vienuolynas užima naują darbą. Jo Eminencija kardinolas Jurgis Mundelein pakvietė seselės Kazimierietės vesti buvusią Frances Willard — dabartinę Loretto ligoninę, kuri raudasi adresu 645 So. Central Ave., netoli Harrison St. Ši neseniai pastatyta ligoninė buvo pasauliečių privatiška įstaiga. Neišlaikė ir pateko į "resyverio" rankas. Jo Eminencija kardinolas J. Mundelein ją nupirko iš "re-

syverio" ir kilo klausimas kam ją pavesti. Iš daugelio Čikagos arkivyskupijoje esamų kongregacijų garbė teko mūsiškėms Kazimierietėms. Jo Eminencija kardinolas J. Mundelein žinojo seselių Kazimieriečių šaunų rekordą iš Šv. Kryžiaus ligoninės. Tai gi seselės Kazimierietės yra užsipelnusios tos garbės.

Loretto ligoninė buvo uždaryta. Seselės Kazimierietės ją perėmė gruodžio 15 d. Nuo tos dienos ten darbuojasi šios seselės: viršininkė Patricija, ilgus metus dirbusi Šv. Kryžiaus ligoninėj, Evarista, Felicija, Stefanija, Rozalija, Virginija, Amela, Marita, Ona ir Sofija.

Nuo sausio 2 d. Jo Eminencijos paskyrimu tos ligoninės kapeliono pareigas pradėjo eiti kun. Walsh, jėzuitas. Iki to laiko seselėms patarnavo Tėvai Marijonai kun. Kaz. Vengras ir kun. Vinc. Andriuška.

Iškilminga ligoninės dedikacija ir pašventinimas įvyks sausio 15 d. Ceremonijas atliks pats Jo Eminencija kardinolas Jurgis Mundelein.

Tai bus Šv. Kazimiero vienuolyno triumfo diena, o kartu ir visos Čikagos.

Nuo tos dienos prasidės priiminėjimas ligonių. Kol kas į tą ligoninę buvo priimami tik nelaimių ištiktieji.

Išvyko Į Pietų Ameriką

Gruodžio 1 d. į Pietų Ameriką, į Urugvajaus respublikos sostinę Montevideo, išvyko kun. Ant. Tamoliūnas, pasižymėjęs rašytojas. Jisai ten darbuosis lietuvių dvasiškais reikalais.

Iš "Motinėlių" Dr-jos Darbuotės

"Motinėlių" Dr-ja susilaukė 38 metų savo gyvavimo. "Motinėlių" remia aukštus mokslus einančią jaunuomenę. Šiuo tarpu "Motinėlių" remiamos Lietuvos Universitete studijuoja trys seserys - vienuolės — Šv. Kazimiero, Šv. Pranciškaus ir Nukryžiuotojo Jėzaus.

Draugija gali tiek savo darbą plėsti, kiek jos lėšos leidžia. Kad Dr-jos lėšas padidinti, tai dabar skelbia naujų narių vaju, kurs dabar prasidėjo ir tęsis iki vasario 5, 1939 m.

Reikale kreiptis adresu: Rev. J. B. Koučius, Mt. Carmel, Pa.

Klebono Gimtadienis

Hartford, Conn. — Sausio 22 d. š. m. lietuvių parapijos klebonas kun. J. Ambotas susilauks 70 metų amžiaus. Gruodžio 21 d., tai yra šv. Tamo dienoje gerb. klebonas minėjo 37 metų kunigystės sukaktuves.

Tuo tarpu mūsų buvusis vikaras, o dabar New Britain klebonas kun. Vaškėlis yra 50 metų amžiaus ir yra sulaukęs 20 metų kunigystės jubiliejaus.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Marijonų Salė Mariampolėj

Tėvai Marijonai Mariampolėj jau baigia įrengti didžiulę modernišką salę. Salė netrukus bus atidaryta naudojimui. Salė bus viena didžiausių ir moderniškiausių visoje Lietuvoje. Jos scena būsimanti didesnė net už Lietuvos Valstybės teatro sceną Kaune.

— Strunaitis, Švenčionių valsč. — Lapkr. 20 d. buvo pas mus atvažiavęs iš Vilniaus kun. K. Pukėnas ir įsteigė Katalikų Akcijos jaunimo skyrių. Steigiamasis susirinkimas įvyko bažnytiniam name, žmonių buvo pilna salė. Savo kalboje kun. Pukėnas plačiai apibudino organizacijos reikšmę tikiybiniu, visuomeniniu bei kultūriniu atžvilgiu. Skyriaus nariais užsirašė ne tik Strunaičių jaunimas, bet ir apylinkės, kuris anksčiau priklausė organizacijoms ir supranta jų reikšmę. Kol kas narių yra nedaug, bet svarbu kokybė, ne kiekybė, be to, tikimasi, kad ateityje atsiras ir daugiau. Berniukų skyriaus pirmininku išrinktas Jonas Kadzevičius, mergaičių skyriaus pirmininke Marytė Pauliukevičiūtė. Susirinkimas baigtas giesme "Marija, Marija".

— Šiauliai. — Buvę surengti Šiaulių rajono pavasarininkų valdybų bei atstovų organizaciniai kursai ir konferencijos, per kuriuos buvo svarstomi būdai bei priemonės geresniam pasisekimui susilaukti, organizuojant katalikiškąjį jaunimą. Šiemet pavasarininkai ypatingai daug turi noro bei pasiryžimo dirbti Dievo ir Tėvynės labui ir įgauna visur daugiau pasitikėjimo. Su pavasarininkais drauge dirba kai kurie vietos mokytojai, gydytojai ir kt.

Mirė Trys Žymūs Lietuviai

Marijampolės mieste mirė ilgiausiai mokytojaves Lietuvoje mokytojas Jurgis Vencius. Mokytojo darbą jis yra dirbęs be pertraukos 50 metų. Mirė turėdamas 83 metus.

Velionis Jurgis Vencius daug yra dirbęs dar prieškariniais laikais. Jis buvo uolus aušrininkas — "Aušros" bendradarbis. Bemokytojaudamas surinko daugiau kaip 5,000 įvairių mįslių, pasakų, dainų, padavimų, patarlių ir priežodžių, kuriuos padovanojo Vytauto Didžiojo Universitetui Kaune.

Būdamas mokytoju, jis neklausydavo rusų valdžios įsakymų ir lietuvių vaikus mokinavo skaityti lietuviškai. Tam reikalui jis šalia rusiškos dar buvo pasidaręs ir lietuvišką abecelę. Be to, lietuvių vaikus mokė lietuviškų giesmių ir dainų, aiškindamasis, kad jis mokinas juos tikybos.

Paskutiniaisiais laikais buvo pensininkas. Tačiau nesiliovė dirbęs: rašinėjo straipsnius Lietuviškajai Enciklopedijai, lietuvių kalbos žodynams ir Lietuvos, Amerikos lietuvių laikraščiams.

— Gruodžio 8 d. Kaune mirė žymus teisininkas, apygardos teismo teisėjas, spaudos darbuotojas ir žymus lietuvių tautininkų veikėjas Vincas Augulis.

— Gruodžio 6 d. Kaune tragiškai mirė buvęs Lietuvos pasiuntinybės tarnautojas Berlyne ir Klaipėdos gubernatūros referentas agr. K. Kubilius.

DIENRAŠČIO "DRAUGO"

30 Metų

JUBILIEJINIS KONCERTAS

Sekmad., Sausio-Jan.
22, 1939

SOKOL SVETAINĖJE

2345 So. Kedzie Avenue

Pradžia 5 val. vakare Tikietai \$1; 75c; 50c

ATSIŠAUKIMAS Į VISUOMENĘ

Didžiai Gerbiamasai:

Amerikos Lietuvių Katalikų Apšvietos Draugija "Motinėle" maloniai kreipiasi šiuo raštu į Tamstą, nušviesdama kai kuriuos savo darbuotės brožuos ir iškeldama naujus sumanymus.

"Motinėle" Draugija per savo 38 gyvavimo metus nemažai suteikė paramos mokslus einančiai lietuviškai jaunuomenei, iš kurios jau turime žymių mokslinių pajėgų. Pastaruoju laiku yra suteiktos stipendijos trijų Amerikos vienuolynų seserims: Šv. Kazimiero, Šv. Pranciškaus ir Nukryžiuotojo Jėzaus, kurios eina aukštuosius mokslus Lietuvos Universitete, pasiruošdamos sėkmingiau darbuotis lietuviškose išeivijos tarpe.

Dabar "Motinėle" draugija yra pasiryžusi kreipti ypatingo dėmesio į talentingąją jaunuomenę, kad ji, išėjusi aukštuosius mokslus Lietuvoje, galėtų sudaryti gražų mokslininkų bei visuomenininkų kadra.

Šiam draugijos užsimojimui įvykdyti reikalinga yra plačiosios visuomenės moralinė ir materialinė parama. Tam tikslui siekti draugija yra nutarusi pravesti naujų narių ir aukų vaju, pradėdant 1938 m. gruodžio 1 d. ir baigiant 1939 m. vasario 5 d. Labai kviečiame Tamstą šiuo vajasu metu įsirašyti

ti "Motinėle" draugijos nariu, jei dar nepriklausote, ir įnešti sumanymą katalikiškom draugijoms bei brolijoms, kaip Moterų Sąjungai, Šventojo Vardo, Sodalicijos, Šv. Pranciškaus 3-jo Ordono ir kt., kad jos parentų "Motinėle" veikimą auka po \$10.00, \$5.00 ar \$3.00 į metus ir tuo prisidėtų prie visuomenės gilesnio išamoniavimo remti katalikišką ir lietuvišką veikimą. Taip pat būtų malonu, kad gerb. Klebonai, prėgai pasiūtaikius, primintų testamentu darytojams apie jų turto dalies paskyrimą "Motinėlei".

Stipendijų ir patarimų reikalais prašome rašyti šiuo adresu: Rev. J. B. Končius, Mt. Carmel, Pa. Nario mokesčius ir aukas, jei čekiais siunčiamos pažymėti: Rev. Pakalnis, pasiūsti draugijos sekretoriui: Rev. P. Lekešis, 64-25 Perry Ave., Maspeth, N. Y.

Pasitikėdami Tamstos pritarimo ir palankumo "Motinėle" draugijos veiklai, reikiame mūsų gilią pagarbą.

Kun. J. B. Končius, pirmininkas
Kun. J. Balkūnas, vice-pirmininkas
Kun. N. Pakalnis, išdininkas
Kun. P. Lekešis, sekretorius
Kun. F. Juras, išdo globėjas
Kun. A. Jurgutis, išdo globėjas

MISIJONIERIAMS Į PIET. AMERIKĄ**Išleistuvių Vakariene****Sekmadienyje, Vasario - February 5 d., 1939****ŠVENTO JURGIO PARAPIJOS SALEJE****Kampas 33-čios gatvės ir Lituanica Avenue****Pradžia 6 valandą vakare.****Ižanga \$1.00****PELNAS MISIJOMS**

Marijonų Įstaigų Rėmėjų XII-tasis Seimas

Tėvų Marijonų Įstaigų Rėmėjų XII-tasis seimas įvyks vasario 5 d., 1939 m. Šv. Jurgio parapijos svetainėje, kampas 33-čios gatvės ir Lituanica Avenue. Seimas prasidės 11 valandą šventomis Mišiomis ir atatinamu pamokslu Šv. Jurgio bažnyčioje. Po pamaldų bus pagaminti gerb. atstovams bei atstovėms pietūs parapijos svetainėje. Posėdžiai prasidės lygiai 2 valandą po pietų.

Svarbieji Marijonų atliekamieji lietuviams darbui yra **misijų skelbimas, katalikiškų laikraščių leidimas ir jaunuolių mokslinimas.**

Tuos visus darbus gali labai sėkmingai paremti Marijonų Bendradarbiai, ir tais klausymais bus patiekti sešnininkams referatai.

Pietų Amerikos Misijų reikalų referuos **J. M. Prelatas Mykolas L. Krušas**, kuris to krašto lietuvius lankė ir susipažino su jų gyvenimu. Jis labai daug prisidėjo prie Tėvų Marijonų greito išvykimo į Argentiną darbuotis tenykščių lietuvių tarpe.

Lietuvių Katalikiškojo Dienraščio reikalų referuos **dr. Antanas Rakauskas**, kuris seniau yra redagavęs "Draugą". Jis ir dabar yra pastovus to laikraščio bendradarbis.

Jaunuolių mokslinimo reikalų ir jų ruošimo į kunigus misijonierius referuos **Marijonų Seminarijos vadovybės atstovybė**, kuri šiuo klausimu, be abejo, yra kompetetingiausia išsitarian.

Šie gyvieji klausimai bus diskutuojami seime tikslu, kad Marijonų Bendradarbiai arčiau susipažintų su jų įstaigomis — **Kolegija ir Seminarija, Katalikiškąja spauda ir Misijomis.**

Nuoširdžiai yra kviečiami ne vien Draugijų atstovai, bet ir visi Tėvų Marijonų Bendradarbiai, Rėmėjai ir jų laikraščių skaitytojai, prisidėti prie svarbiųjų darbų savo kilniais sumanymais ir auka. Už prisijusias aukas dėl klierikų auklėjimo į kunigus ar misijoms, būsime nuoširdžiai dėkingi.

Marijonų Rėmėjų Centras,

2334 So. Oakley Avenue,

Chicago, Illinois.